

דחויין למעלה. שעומדות במקומן כסדר אצל כל עשה רואות למעלה:
חדר למטה עלייה למעלה: דקיימן למעלה. בגובה המלח שלא כשאר
בני אדם: וקיימן כסדרן. כלומר **ס** והיני^ט עומדות במקומן כסדר אצל
רואה את החדר ואת העלייה **ט** שעינו אחת רואה למעלה ועינו אחת

מומין אלו פרק שביעי בכורות

מד.

מחוי רב הונא חד **ט** מדידהו. **ז** פירוש רב יהודה שהיה לפניו פי'
 בקונט' שהיו עינו משונות ולא פירש צמה היו משונות ור"ת
 מפרש דרב יהודה ארץ זכוריו הוה דלמך צפרק המפלת (מה דף קד ע):
 ורב הונא איניש גולא הוה כדאי **ט** במסכת **ט** תעניות פראק דחסידים
 ומשום הכי לא היו עינו נכרות קטנות

אע"פ שאינו כוחל שתי עינו באחת: **ב** **שתי עיניו למעלה** **ח** שתי עיניו למטה; **ג** מה שתי עיניו למעלה שתי עיניו למטה אילמא שתי עיניו למעלה דחוי למעלה שתי עיניו למטה דחוי למטה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה **ט** דחואי עינו אחת למטה ועינו אחת למעלה היינו רואה את החדר ואת העלייה באחת אלא שתי עיניו למעלה דקיימן למעלה שתי עיניו למטה דקיימן למטה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה דקיימן עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה **ח** כסדרן גמי ורואה את החדר ואת העלייה באחת מנא הני מילי דת"ר **ב** בעינו כל מה שבעינו מכאן אמרו שתי עיניו למטה שתי עיניו למעלה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה ורואה את החדר ואת העלייה באחת או שמדבר עם

רואה למטה: **ע** עינו תכלול בעינו דהוה ליה למכתב דק תכלול ואלא ידענא דלא שייכא אלא בעין: **איש** עור. מריבויא דאיש: **עור**. משמע שניטלו עינו ולימננהו כלל: **מחסוריהם**. שחסרה מראיתו אצל רואה מקצת: **דק**. טיייל"א מחסרת המראה ואינו ניטל **לא**: **מזנוניא**. לכן הפוסק בקריה וכנכס בשחור **ט** ואינו מקצ"ט המראית כלל: **משונייא**. משונות בעומדת כגון למעלה או למטה או רואה חדר ועליה כחכת: **כסופא**. דלענו רואה **ס**: **איניש מאיש**. גמ דלענו חרוור והמיס הקצועין כהיותא נינהו ומפיק להו תנא דכרייתא מאיש: **כסי שמש** פני רב יוסף פני שמש. ששונא את השמש ואינו יכול לראות מקום שחמה זורחת **ס**: **חד מדידהו** וחד מדין. **שי** לו עין אחת דומה לעין אלו היושדין נגדי עין אחת שלי. רב יהודה היה יושב כנגדו והיו עיניו משונות: **שכנא**. שגבינו ארוכין ושוכדין על עיניו: **טרוטום**. עגולות: **זכריטום**. מעט: **דולפות**. יותר מדומעות: **עורדות**. יותר מדולפות כמו (משל כן) דלף טורד: **טנא** אף הורין ונפויין והסומין. היו מוס דמוורד עינו ני: **והא גבי מומין טני להו**. להאי תומיין מי הוה מוס והא לא פסיל ליה מנתי' אלא משום מראית העין: **אישימיר** גרדומי. שרשין לא היו מוס אלא משום מראית העין: **מתנני' מבשריו**. כגון ידי ורגליו ושוקיו: **איניש ימע**. ים צממני מפרש לה: **לפוג**. שכחויות וסממנות: **גב' עשר אמות**. קס"ד צממה שלו: **על מוס**. דגופו גדול מזרועותיו דהא כל אדם איך גופו אלא שלש אמות צממתו: **צממה של ין קרש קאמינא**. דהיינו עשר אמה צממה של ין קרשים דלורן הקרשים לא נמדד צממתו של משה. והא דלמנן צפירקא דלעיל (דף טז) אחת ימירה על של משה חצי אצבע לאו בשל משה ממך קאמר דודאי של משה היתה ימירה מאל ין על אותה של קדש שתיקן משה: **כאצבע קטנה** אם חוטמו גדול לפי שאר **ט** אצדין יותר מדאי כשיעור רוחב אצבע קטנה היו מוס הכיש משערין ליה מודדין חוטמו לחוטם בני אדם ארוכין בגופן כנוה: **תויואלני**. אנוי ארוכות מאל עד שמכופות למטה: **צמקדש**. דלא היו מוס: **והלמה והלימם והלמע**. ומנתי' דחשיב להו (באלס מומיין) **ט** קאמר לפי שאינו שוה צורעו של אהרן: **וכרוסן**. היינו עמס החמוצ בתוך הקרניים: **זכרות הטלפיים** היינו עלם צמחן הטלפיים דז הי"א קב הרגל: **ואין נפדין עליהם**. אם בהמת שאר קדשים **ט** שאינה צבור אינה נפדיה נכך דלא היו מוס גמור אלא לאיפסולי: **ונפדיה עליהן**. וקשיא לרב חסדא דלמך אין נפדין **ט**: **כזייתא דקטני** **ט** דעקור אישקורי. קרניים ושרשי הזכרות ונראית גומא כראש: **רב חסדא דאיגוס איגומי**. נחתכין מלמעלה ושרשיו נשאר: **והאיגוס איגומי**. מי שייך בה אפילו פסלות: **פרי**. אדומה: **יגוד**. יתמוך כמו (דע"א ד) גודו אילנא: **פרגמה ועיני**. האי **ט** דקתנין יתמוך מעילויו זכרותייהו שיש בחורו של קין כשמים ושלש אצבעות שאין זכרות מגיע עם ואם השמרות אין מגיע עם מקום הזכרות יתמוך אצל יותר מכאן **ט** פסלה: **מנתי'**

א ומי פ"ח מהלכות ביתא מקדש שלם **ד**:
ב כ מ"ח ש"ס הלכה **ד**:
ג ג מ"ח פ"ב מהלכות אלוטרו מנח הלכה **ב**:
 סנה עשין קל"ט טי"ד סנה **ע**:
ד ד מ"ח פ"ח מהלכות ביתא מקדש שלם **ד**:
 זו ו מ"ח ש"ס הלכה **ג**:
 זו ז מ"ח ש"ס הלכה **ח**:
 יו ו מ"ח ש"ס הלכה **ד**:
יב ט י מ"ח פ"ב מהלכות אלוטרו מנח הלכה **ד** טור **ע**:
כ כ מ"ח פ"ח מהלכות פרה הלכה **ה**:

שיטה מקובצת

א למטה דחוי עינו: **ק** אומר כי רואה: **א** וגדום שבגבנו אחר: **ח** הצירין תנא עינו: **ט** והלופין היתין זורי דמורי תי' והתמירי נמחק: **ו** ופייה תומין שתמור ופיר והני גבי מומין תני להו: **ז** מאבריו הצמם והצמם ס"א הצמיח והצמם: **ח** מום ושנטלו שנינו: **ט** שימי את באמה של קדש קאמינא: **י** הצמיח והצמם גבי הצמיחם לא הוה ידעי תנא שימי את כיו וכן גירסת הרגמ"ה: **יא** מאן בני צימח: **יב** חזיא והצמיחם: **יג** והצמיחם: **יד** אמר אבימי נטלו קרנים וכוונתו: **טו** ואן נפדיה עליהן: **טז** ענה פסולה ונפדיה עליהן: **יז** ענה פסולה ונפדיה עליהן: **יח** דרואה ללל הס"ד: **יט** דרואה ללל הס"ד: **כ** פסלה והצמיחם: **כא** ארומא מי מעילויו זכרותייהו: **כב** כלומר ואיך נפדו: **כג** ניטל כלל הס"ד: **כד** רואה ללל הס"ד: **כה** מאי שקנתו חזרו ודמיס הקבועין וכוונתו: **כז** הני חזרו ודמיס: **כח** עינו שנינו יכול לנח אלא משטות עיב ל"א צמח ופחח כל שעה הס"ד ומה"ד דנפישן ופייה שהחזיקו שערות שבכת עינו הס"ד ומכ"ד תני שאין לו שיער בבת עינו: **כט** מה"ד: **ל** והצמיחם **ה"ג**: **מ** היותו כמתי מפרש לה נמחק: **מז** של קודש: **נ** של קודש: **נא** היתה גדולה מאד אלא על: **נב** שאר אבריו יותר: **נג** חזיא הויתא אנוני: **נד** קרשים היא שאינה: **נז** אין נפדיה הס"ד: **נח** כדעיקור אישקורי: **נח** הקרניים כיו דרב חסדא: **נח** כמאן מפסלה הס"ד: **נט** חזי דמדין פי ר"י שהיה יושב לפניו: **נז** כדאייתא בפרק בני העיר ואפי"ה שהיה איניש גוצא לא הוה:

רבינו גרשום

לא קשיא. והני דמיסין תנאן ברא הא אישתייר גרדומי כלומר אצי' דנשתייר עיקרו ולמשה ללא אשתיור גרדומי כלל: שמי באמה של קודש קאמינא. דהוה משה רבנו אמות באמותיו שלו לטפוג מקובצות ביה: דאי חזיא. דאשתיור תליות לא למה: וזכרות עמה. והצמם שבכניס פסולה להקריבה: הא דאיגוס איגומי. דנשתייר מקצת מזכרותו אין נפדיה עליהן: **לא** תרגמא

אע"פ שאינו כוחל שתי עינו באחת: **ב** **שתי עיניו למעלה** **ח** שתי עיניו למטה; **ג** מה שתי עיניו למעלה שתי עיניו למטה אילמא שתי עיניו למעלה דחוי למעלה שתי עיניו למטה דחוי למטה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה **ט** דחואי עינו אחת למטה ועינו אחת למעלה היינו רואה את החדר ואת העלייה באחת אלא שתי עיניו למעלה דקיימן למעלה שתי עיניו למטה דקיימן למטה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה **ח** כסדרן גמי ורואה את החדר ואת העלייה באחת מנא הני מילי דת"ר **ב** בעינו כל מה שבעינו מכאן אמרו שתי עיניו למטה שתי עיניו למעלה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה **ח** כסדרן גמי ורואה את החדר ואת העלייה באחת או שמדבר עם

רבינו גרשום **ט** ח' **ה** אצל כל עשה רואות למעלה: **חדר למטה עלייה למעלה**: דקיימן למעלה. בגובה המלח שלא כשאר **בני אדם**: וקיימן כסדרן. כלומר **ס** והיני^ט עומדות במקומן כסדר אצל **רואה את החדר ואת העלייה** **ט** שעינו אחת רואה למעלה ועינו אחת

תורה אור השלם

1. או גבן או דק או תבכל בעינו או גרב או וקפת או מרחא או:
 2. כי כל איש אשר בו מום לא יקרבו איש עור אל פסח או יקרבו אל פועליו.
 3. ויפרש את דאקל ומשכן ויקח את מקדש האהל ויקח את מלוכה באשר יצא זאת מלה: שמוט מ"ט
 4. עשר אמות ארך הקרש וקמה וקצי הקמה רחב הקרש הקאה:
- שמות כו טו

הגהות הב"ח

א במשנה הצמם והצמם אהיה צממו צממו צממו כל נמחק: **ב** שם התחזקה עופות: **ג** גמ' שאן מומין ואין מומין כלל ואת כ' נמחק: **ד** ש"י ד"ה ואת ואת הפליה כהחתא עינו:

לעוי רש"י

טייל"א. קרומ על היתן שמצמצם את הראייה.

רבינו גרשום

אע"ג שאינו שוקע כ"כ שיכול ללכות פי עינו באחת אלא פחות שוקע הוה מום. וקיימן כסדרייהו דחוי משותהן במקום אחד: בעינו הכיתו או תכלול בעינו: דליתתו כלל. לעינה: אבל מחסוריה. שנפחת קצת ממראיתו עינו כח הרמנה דק והיינו מחסוריה אלא מבליכיל. לא. משום דליתתו לבן שחור: אבל בשניותא. משנה מאה עינו: כדכתיב. שאינו רואה כלל: סכי שבש. תני רב יוסף היינו סני שמש שאינו יכול להסתכל בשמש: זגריס מחוי רב הונא חדא מדיין וחדא מדידהו הינו שעינו אחת ברייה דומה לטלנו והאחרת דומה לאותן שענייהם משונות: ואיקפד רב יהודה. פככי שהוה היה כן. וגרם שבמי הציר: טרוטות. עגולות: ארבויות. שנגלו אוהו מקום שהעין מנח בו דולפות. יותר מדומעות: טרוטות. שדולפות בלא הפסק. ואיכא דאמרי טרוטות שאין יכול לעצום עינו אלא בטרוח גדול למיה. זיור דמוורין עינו: **לופין**. דנפיש זיפי שריסי עינו גדולות: **היתימן** שתמו זיפי. דלית ביה ריסי עינים כלל:

פרה אדומה שקנייה שחורות בראשו יגור במנה אוהו שחור ותייה כשרה קסבר אף על גב דחקן מזכרותו: לא תרגמא דעירי מעילויו זכרותייהו חתך ולא אפסלה: